

Universiteit Utrecht

De invloed van de verdeling van zorgtaken op de eerlijkeheidspercepties van vrouwen

Bachelorproject Sociologie

Student: Isabel Scholtes (6038840)

Docent: Tara Koster

Tweede beoordelaar: Anne-Rigt Poortman

Datum: 15 juni 2020

Abstract

Onderzoek naar de eerlijkeheidspercepties heeft zich gewoonlijk gericht op de verdeling van huishoudelijke taken. In dit onderzoek worden de eerlijkeheidspercepties van vrouwen met betrekking tot de verdeling van zorgtaken onderzocht. Het doel van dit onderzoek is om te onderzoeken of de oneerlijke verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan haar partner, invloed heeft op de oneerlijkeheidspercepties van vrouwen en of deze relatie wordt beïnvloed door beschikbaarheid van tijd en genderideologie. Gebruikmakend van de Nieuwe Families in Nederland survey (N = 1163), is er geconstateerd dat wanneer de vrouw meer zorgtaken verricht dan haar partner, dit vaak wordt gezien als eerlijk. Daarnaast blijkt hoe oneerlijker de verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan de partner, des te sterker zijn haar oneerlijkeheidspercepties. Dit effect wordt significant versterkt door een egalitaire genderideologie. Wanneer een vrouw een egalitaire genderideologie heeft, zal zij een ongelijke verdeling van zorgtaken eerder zien als oneerlijk. Beschikbaarheid van tijd bleek echter geen significant effect te hebben op de relatie tussen de oneerlijke verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet en oneerlijkeheidspercepties.

Trefwoorden: zorgtaken; eerlijkeheidspercepties; equity; beschikbaarheid van tijd; genderideologie

Inhoudsopgave

1. Inleiding	3
2. Theorie	5
2.1 <i>Equity theorie</i>	5
2.2 <i>Beschikbaarheid van tijd</i>	6
2.3 <i>Genderideologie</i>	7
3. Methode	8
3.1 <i>Databeschrijving</i>	8
3.2 <i>Variabelen</i>	10
3.3 <i>Analyse strategie</i>	13
4. Resultaten	14
4.1 <i>Beschrijvende resultaten</i>	14
4.2 <i>Regressie analyse</i>	16
5. Conclusie en discussie	18
Referenties	22

1. Inleiding

De arbeidsparticipatie van vrouwen is de laatste jaren aanzienlijk toegenomen. In Nederland bijvoorbeeld, was de netto arbeidsparticipatie van vrouwen in 2018 63,2 procent vergeleken met 44,7 procent in 1990 (CBS, 2019). Hoewel de rol van vrouwen wat betreft arbeidsparticipatie een verandering heeft doorgemaakt, gaat de verschuiving van de ongelijke verdeling van onbetaald werk minder snel (Coltrane, 2000). Vrouwen blijven nog steeds het meest voor de kinderen en het huishouden zorgen (d.w.z., onbetaald werk) (Van Putten, Dykstra & Schippers, 2008). Een reden hiervoor kan zijn dat partners een ongelijke verdeling van onbetaald werk niet als oneerlijk ervaren. Het onderzoek van Baxter (2000) naar de eerlijkhedsperecepties van de verdeling van zorgtaken laat zien dat hoewel vrouwen meer dan twee keer zo veel zorgtaken verrichten, de meeste mannen en vrouwen dit als eerlijk ervaren. Andere onderzoekers naar eerlijkhedsperecepties vonden eveneens dat slechts een derde van de mannen en vrouwen een ongelijke verdeling van onbetaald werk als oneerlijk ervaren voor vrouwen (DeMaris & Longmore, 1996; Lennon & Rosefield, 1994; Mikula, 1998). Vrouwen zijn echter waarschijnlijker de verdeling van zorgtaken oneerlijk verdeeld te vinden dan mannen (Baxter, 2000). Wanneer de man de verwachtingen van de vrouw niet vervult door huishoudelijke taken te delen, kan de vrouw een lagere tevredenheid overhouden aan het partnerschap (Aassve, Fuochi, Mencarini & Mendola, 2015). Vrouwen kunnen gaan proberen de structuur van hun huwelijk te veranderen door de man aan te moedigen meer huishoudelijk werk te verrichten. Als dat niet lukt, kan de vrouw ongelukkig worden in haar huwelijk waardoor het conflictniveau en de kans op het verbreken van de relatie en een scheiding toenemen (Greenstein, 1996). Psychische wanorde is bij vrouwen groter wanneer mannen niet helpen met huishoudelijke taken (Kessler & McCrae, 1982; Ross, Mirowsky & Huber, 1983). Doordat vrouwen degenen zijn die meer onbetaald werk verrichten en omdat uit eerder onderzoek blijkt dat vooral vrouwen oneerlijkhedsperecepties ervaren (Baxter, 2000), staan vrouwen centraal in dit onderzoek.

Dit onderzoek naar eerlijkhedsperecepties wat betreft de verdeling van zorgtaken draagt bij aan de bestaande literatuur op twee manieren: ten eerste hebben bestaande studies zich voornamelijk gericht op de eerlijkhedsperecepties met betrekking tot huishoudelijke taken (Blair & Johnson, 1992; Braun, Lewin-Epstein, Stier & Baumgärtner 2008; Coltrane 2000; Greenstein, 1996; Lavee & Katz, 2002; Lennon & Rosenfield, 1994; Öun, 2013). Er is nauwelijks onderzoek gedaan naar de eerlijkhedsperecepties met betrekking tot de verdeling van zorgtaken. Zorgtaken zijn een belangrijker deel uit gaan maken van onbetaald werk.

Onderzoek naar ouderlijke betrokkenheid laat zien dat, nu moeders steeds meer betaald gaan werken, de betrokkenheid van de vader in de zorgtaken ook toeneemt (Bulanda, 2004). Maar naast het feit dat mannen meer betrokken zijn bij de zorgtaken, neemt de betrokkenheid van vrouwen ook toe. Dit is te begrijpen, aangezien een grotere ouderlijke betrokkenheid kan bijdragen aan de algehele ontwikkeling van kinderen (Coltrane, 1996). De toegenomen betrokkenheid van zowel mannen als vrouwen in zorgtaken is in sterk contrast met de verdeling van huishoudelijke taken. Binnen de verdeling van huishoudelijke taken zijn alleen mannen meer gaan doen, en vrouwen juist minder (Ishii & Coltrane, 1992). De verdeling van huishoudelijke taken is, ondanks het feit dat vrouwen de laatste jaren steeds meer betaald werk verrichten, nog steeds ongelijk. Vrouwen investeren significant meer uren in huishoudelijke taken dan mannen (Bianchi, Milkie, Sayer & Robinson, 2000).

De betekenis of het belang van zorgtaken kan anders zijn dan die van huishoudelijke taken. Huishoudelijke taken als koken, de was doen en schoonmaken worden eerder gezien als de ‘vervelende’ taken en zorgtaken als spelen met de kinderen en de kinderen meenemen naar de dierentuin worden eerder gezien als de ‘leukere’ taken (Ishii & Coltrane, 1992). Hieruit blijkt dat het belangrijk is om zorgtaken los te zien van huishoudelijke taken. De verschillende betekenis van zorgtaken kan er ook toe leiden dat zorgtaken minder sterk samenhangen met eerlijkhedsperecepties dan huishoudelijke taken.

Ten tweede wordt er in dit onderzoek getest of het effect van de verdeling van zorgtaken op eerlijkhedsperecepties wordt beïnvloed door genderideologie en de verdeling van betaald werk. Naast de verdeling van onbetaald werk, heeft eerder onderzoek naar eerlijkhedsperecepties gekeken naar de rol van twee andere veel gebruikte factoren: tijdsbeschikbaarheid (d.w.z., betaald werk) en genderideologie (Aassve et al., 2015; Bianchi et al., 2000; Gough & Killewald, 2010). Deze eerdere onderzoeken veronderstellen impliciet, dat gegeven een bepaalde verdeling van zorgtaken, mensen die meer uren werken (en hierdoor een lage tijdsbeschikbaarheid hebben) en mensen die een egalitaire genderideologie hebben, sterkere oneerlijkhedsperecepties kunnen ervaren. Echter, Braun en collega's (2008) beargumenteren dat het beter is om tijdsbeschikbaarheid en genderideologie als ‘legitimerende principes’ te gebruiken in interactie met de oneerlijke verdeling van onbetaald werk. De legitimerende principes geven vorm aan de eerlijkhedsperecepties. Het analyseren van alleen de directe effecten zou leiden tot vertekende resultaten.

Uit de bovenstaande bevindingen volgt de volgende tweedelige onderzoeksvraag: *Wat is de invloed van de verdeling van zorgtaken op eerlijkhedsperecepties? In hoeverre wordt deze relatie beïnvloed door de verdeling van betaald werk en genderideologie?* Om deze

onderzoeksvragen te beantwoorden, wordt er gebruik gemaakt van data van de Nieuwe Families in Nederland survey (NFN; Poortman, Van der Lippe, & Boele-Woelki, 2014). Deze data zijn uniek doordat er is gevraagd naar de verdeling van zorgtaken tussen partners en eerlijkhedsperecepties met betrekking tot zorgtaken.

2. Theorie

2.1 Equity theorie

Een prominente theorie om eerlijkhedsperecepties wat betreft de verdeling van onbetaald werk in intieme relaties te begrijpen, is de 'equity theorie'. De equity theorie van Adams (1963) gaat ervan uit dat partners evalueren wat ze investeren in en wat ze terugkrijgen uit een relatie. Investeringsen omvatten alle factoren die door een persoon als relevant worden beschouwd om rendement te behalen op zijn of haar persoonlijke investering. Het is belangrijk dat de persoon daadwerkelijk het gevoel heeft dat hij of zij iets van waarde in de relatie brengt. De uitkomsten omvatten daarentegen alle factoren die door de persoon worden gezien als terugkomsten naar zichzelf. Dat wil zeggen, factoren die nuttig of waardevol zijn voor zichzelf. De uitkomsten en investeringen vormen een ratio. Personen vergelijken hun eigen investeringen en uitkomsten met die van hun partner. Een relatie wordt als eerlijk ervaren wanneer een persoon zich vergelijkt met de partner, en merkt dat de verhouding tussen zijn of haar uitkomsten en investeringen gelijk zijn aan de uitkomst en investering ratio van de partner. Er van uitgaande dat uitkomsten van een romantische relatie eerlijk zijn verdeeld, treedt equity op wanneer beide partners evenveel investeren in de relatie. Wanneer de ratio ongelijk is, kan de relatie als oneerlijk worden ervaren. Het gevoel van oneerlijkheid kan optreden op twee verschillende manieren. Wanneer één van de twee meer investeert in de relatie en in verhouding minder terugkrijgt uit de relatie en daarmee onder-beloond wordt, maar ook wanneer één van de twee minder investeert in de relatie maar in verhouding meer terugkrijgt uit de relatie en daarmee over-beloond wordt. Dit blijkt ook uit de resultaten van het onderzoek van Crosby (1976), waarin duidelijk wordt dat oneerlijkhedsperecepties het resultaat zijn van een vergelijkingsproces met de partner.

Investeringsen nemen vele vormen aan. In dit onderzoek wordt er gefocust op de investeringen in zorgtaken. De equity theorie impliceert dus dat een situatie waarin een persoon meer investeert in zorgtaken dan de partner leidt tot een gevoel van ongelijkheid voor zichzelf, omdat deze persoon meer tijd en energie in de relatie steekt. Deze persoon voelt zich onder-

beloond, omdat diegene meer investeert in de relatie en er in verhouding minder uit terug krijgt. Dit leidt tot oneerlijksgevoelens en boosheid (Hatfield & Traupmann, 1981). Wanneer iemand zich daarentegen over-beloond voelt, zal dit leiden tot gevoelens van schuld. Het onderzoek van DeMaris en Longmore (1996) toont aan dat hoe groter de relatieve bijdrage van de man aan zorgtaken, hoe kleiner de kans is dat beide partners zeggen dat de verdeling van zorgtaken oneerlijk is tegenover de vrouw. Dit bevestigt de equity theorie. Omdat de oneerlijke verdeling van zorgtaken over het algemeen in de richting gaat dat vrouwen meer bijdragen dan mannen (Nietsche & Grunow, 2016), is de hypothese:

H1: Hoe hoger het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht, des te sterker zullen haar oneerlijkspercepties met betrekking tot zorgtaken zijn.

2.2 Beschikbaarheid van tijd

De beschikbaarheid van tijd wordt doorgaans gezien als een van de belangrijkste theorieën in de verdeling van huishoudelijk werk. Deze theorie stelt dat koppels rationeel tijd besteden aan huishoudelijk werk op basis van de tijd waarin hun partner betaald werk verricht en de hoeveelheid huishoudelijk werk dat gedaan moet worden (Gough & Killewald, 2010). De partner met de meest beschikbare tijd doet vermoedelijk het meeste huishoudelijke werk (Blair & Lichter, 1991). Uit eerdere studies blijkt dat, ondanks de groei in het verrichten van betaalde arbeid, vrouwen nog steeds meer taken binnen het huishouden op zich nemen dan mannen (e.g., Braun, Lewin-Epstein, Stier, & Baumgärtner 2008; Evertsson 2014; Poortman & Van der Lippe 2009). Dit wordt gedeeltelijk verklaard door de genderverdeling in betaald werk en het feit dat vrouwen in Nederland vaak parttime werken wanneer de kinderen nog jong zijn (Van Eldijk, 2010). Beschikbaarheid van tijd kan ook gebruikt worden om de eerlijkspercepties met betrekking tot zorgtaken te verklaren. Rationele theorieën evalueren eerlijkspercepties met betrekking tot onbetaald werk proportioneel naar de tijd die personen investeren in betaald werk (d.w.z., tijdbeschikbaarheid) (Blair & Lichter, 1991). Het idee is dat hoe meer tijd een persoon steekt in betaald werk, des te sterker oneerlijkspercepties wat betreft onbetaald werk (Perales, Baxter & Tai, 2015).

Braun en collega's (2008) beargumenteren dat het belangrijk is om naar het interactie-effect tussen beschikbaarheid van tijd en de verdeling van zorgtaken te kijken in plaats van het directe effect van de verdeling van betaald werk op eerlijkspercepties. Partners kunnen de verdeling van onbetaald werk evalueren in termen van totale werklast. Bijvoorbeeld, als een persoon meer investeert in zorgtaken dan de partner, kan deze ongelijke verdeling als eerlijk

worden gezien als deze persoon gecompenseerd wordt door minder investeringen in betaald werk. Maar in de situatie dat een persoon voor zowel zorgtaken als betaald werk meer doet dan de partner, zal dit leiden tot sterkere oneerlijkhedsgevoelens met betrekking tot zorgtaken. Als het gaat om het effect van de beschikbaarheid van tijd op eerlijkhedspercepties, is aangetoond dat vrouwen hun eigen situatie vergelijken met de langere arbeidsuren van mannen in betaald werk. Als vrouwen minder betaalde arbeid verrichten in vergelijking met hun partner, ervaren ze een grotere eerlijkheid in de verdeling van de huishoudelijke taken (Öun, 2013). In het onderzoek van Braun en collega's (2008) werd gevonden dat de beschikbaarheid van tijd een significant effect heeft op de relatie tussen een ongelijke verdeling van huishoudelijke taken en de gevonden mate van oneerlijkhedspercepties. Een ongelijke verdeling van huishoudelijk werk leidt tot sterkere oneerlijkhedspercepties wanneer de vrouw een lage tijdsbeschikbaarheid heeft (d.w.z., is sterk betrokken op de arbeidsmarkt). In dit onderzoek wordt er gefocust op zorgtaken in plaats van huishoudelijke taken. Beredeneerd vanuit de resultaten van Braun en collega's (2008) wordt er verwacht dat de beschikbaarheid van tijd invloed zal hebben op de relatie tussen oneerlijkhedspercepties en de verdeling van zorgtaken. De hypothese die hieruit kan worden afgeleid is:

H2: De relatie tussen het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht en haar oneerlijkhedspercepties met betrekking tot zorgtaken is sterker naarmate het percentage betaald werk dat de vrouw relatief verricht stijgt.

2.3 Genderideologie

Traditionele opvattingen over genderrollen impliceren dat de man de rol moet spelen van de kostwinner of primaire kostwinner. Zijn carrière is van levensbelang voor het hele gezin. De vrouw neemt, als ze al betaald werk verricht, de rol van mede geldverdiener op zich. Haar carrière is van ondergeschikt belang. Egalitaire genderrol overtuigingen geloven daarentegen in een gelijk belang van de loopbaan van beide partners, althans in principe (Jürges, 2006).

Zoals eerder genoemd, stellen Braun en collega's (2008) dat het belangrijk is om te kijken naar het interactie-effect tussen genderideologie en de verdeling van zorgtaken in plaats van het directe effect van genderideologie op eerlijkhedspercepties. Wanneer een vrouw een traditionele genderideologie heeft, zal zij een ongelijke verdeling van zorgtaken als eerlijk kunnen zien doordat zij van mening is dat de vrouw deze taken hoort te verrichten. Wanneer een vrouw een egalitaire genderideologie heeft, zal zij een ongelijke verdeling van zorgtaken eerder zien als oneerlijk. Dit wil zeggen dat de oneerlijkhedspercepties over de verdeling van

zorgtaken sterker zullen zijn wanneer een vrouw een egalitaire genderideologie heeft. Vrouwen met een traditionele genderideologie zullen eerder een onevenwichtige verdeling van huishoudelijk werk accepteren doordat ze dit zien als een onderdeel van de rol van een echte vrouw. Een ongelijke takenverdeling binnen het huishouden is iets waar deze vrouwen aan gewend zijn door hun eigen socialisatie die overeenkomt met hun normatieve normen en die ze daarom als legitiem beschouwen (Lavee & Katz, 2002). Aan de andere kant zullen vrouwen met een niet-traditionele (egalitaire) genderideologie een ongelijke verdeling van huishoudelijk werk minder accepteren.

Braun en collega's (2008) vinden in hun onderzoek dat een ongelijke verdeling van huishoudelijke taken tot sterkere oneerlijkheidspercepties leiden voor vrouwen met een meer egalitaire genderideologie dan voor vrouwen met een meer traditionele genderideologie. Beredeneerd vanuit de resultaten van Braun en collega's (2008) wordt er verwacht dat genderideologie invloed zal hebben op de relatie tussen de verdeling van zorgtaken en eerlijkheidspercepties. De hypothese die hieruit kan worden afgeleid is:

H3: De relatie tussen het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht en haar oneerlijkheidspercepties met betrekking tot zorgtaken is sterker naarmate iemand een egalitaire genderideologie heeft.

3. Methode

3.1 Databeschrijving

Om de hypothesen te testen wordt er gebruik gemaakt van de eerste wave van de Nieuwe Families in Nederland survey (NFN; Poortman, Van der Lippe, & Boele-Woelki, 2014), uitgevoerd in 2012/2013. Voor de dataverzameling werden vijf samples geselecteerd uit vijf doelpopulaties. Ook al was het belangrijkste doel van de NFN de hoofdgroep van gescheiden/uit elkaar gaande ouders, er zijn ook data verzameld onder een controle groep bestaande uit getrouwde of samenwonende ouders, die in dit onderzoek gebruikt worden.

Er wordt in dit onderzoek gebruik gemaakt van verzamelde data over intacte families: gehuwde ouders en samenwonende ouders. Deze sample bestaat uit heteroseksuele koppels die ofwel getrouwd waren of een geregistreerd partnerschap hadden voor 1 januari 2010 ofwel samenwoonden voor 1 januari 2010. Daarnaast hadden de koppels samen kinderen waarvan het jongste kind minderjarig is, nooit een scheiding meegemaakt van een

huwelijk/samenleving/geregistreerd partnerschap waarin minderjarige kinderen betrokken waren, en woonden beide ouders in Nederland ten tijde van de sampling.

De NFN-data zijn verzameld door de Universiteit Utrecht in samenwerking met het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS) door middel van een gestratificeerde steekproef. Voor aanvang van het verzamelen van de data van de eerste wave, zijn er vragenlijsten voorbereid. Voor gehuwde en samenwonende ouders is één en dezelfde vragenlijst gebruikt, met slechts enkele specifieke vragen voor de twee subpopulaties. Deze zijn behandeld door routing. Deze vragenlijst is getest bij een selecte steekproef van ouders, via persoonlijke netwerken. Beide partners zijn benaderd.

De ouders van intacte families kregen een brief toegestuurd met een uitnodiging om deel te nemen aan een online enquête. Er zijn twee herinneringen gestuurd, bestaande uit een brief waarin mensen opnieuw werden uitgenodigd om deel te nemen aan de enquête, met vermelding van het webadres en de persoonlijke inlogcode. De derde en laatste herinnering bevatte ook een schriftelijke vragenlijst, zodat mensen konden kiezen om de vragenlijst op papier of via internet in te vullen. Ongeveer 17 procent van de populatie gebruikte de papier en potloodmethode.

Van de 4800 benaderde intacte families, lag het individuele responspercentage voor gehuwde ouders op 46 procent en voor samenwonende ouders op 44 procent. Het responspercentage op huishoudensniveau lag voor gehuwde ouders op 65 procent en voor samenwonende ouders op 58 procent. Het totale aantal respondenten dat heeft meegedaan aan de survey is 2173.

Het blijkt dat de populatie van gehuwde ouders een ondervertegenwoordiging bevat van mensen met zeer jonge kinderen (jongste kind onder de 4) en een oververtegenwoordiging van mensen van wie het jongste kind 4-11 jaar oud is. Dezelfde conclusies gelden voor populatie van samenwonende ouders. Daarnaast zijn de sterkste afwijkingen die zijn gevonden tussen degenen die hebben gereageerd en de oorspronkelijke steekproef van benaderde mensen: geslacht, etniciteit en inkomen. Voor zowel gehuwde ouders als samenwonende ouders wordt er vastgesteld dat mannen ondervertegenwoordigd zijn, dat mensen van niet-westerse afkomst ondervertegenwoordigd zijn en dat mensen met een relatief laag inkomen ondervertegenwoordigd zijn.

In dit onderzoek wordt de focus gelegd op de eerlijkheidspercepties van de vrouw. Hierom wordt er een selectie gemaakt in het sample, en worden alleen vrouwen meegenomen (n=1215, 56%). Daarnaast zijn respondenten uitgesloten die niet tot de doelgroep behoren. Er is geselecteerd op vrouwen met een mannelijke partner (n=1210, 55,7%) waarvan het jongste

kind minderjarig is (n=1209, 55,6%). Cases met een missende waarde op de variabelen die meegenomen worden in de analyses, zijn verwijderd. Doordat het aantal missende waardes laag was op de variabelen, is er gekozen voor ‘listwise deletion’ (n=46, 2,6%). Het hoogste percentage missende waardes was aanwezig bij de variabele voor het aantal uren betaald werk dat vrouwen verrichten, dit waren 33 vrouwen (1,7%). De uiteindelijke N van dit onderzoek komt uit op 1163 respondenten.

3.2 Variabelen

Oneerlijkheidspercepties zorgtaken. De oneerlijkheidspercepties zijn gemeten aan de hand van de volgende hoofdvraag: “Hoe eerlijk vindt u de manier waarop u en uw partner de onderstaande zaken hebben geregeld?”, met als subvraag: “De verdeling van de zorg en begeleiding voor uw kind/kinderen”. Antwoorden liggen tussen 0 = *heel erg oneerlijk voor mij*, 3 = *eerlijk voor beiden* tot 6 = *heel erg oneerlijk voor mijn partner*. Uit de verdeling van antwoorden bleek dat slechts 1,7% van de vrouwelijke respondenten de verdeling van zorgtaken oneerlijk tot heel erg oneerlijk verdeeld vond voor hun partner. Naar aanleiding van deze verdeling, wordt de antwoordcategorie *oneerlijk voor mijn partner* samengevoegd met *oneerlijk voor mij*. Ditzelfde wordt gedaan met de antwoordcategorieën *heel erg oneerlijk voor mijn partner* en *heel erg oneerlijk voor mij*. Ook wordt de antwoordcategorie *beetje oneerlijk voor mijn partner* samengevoegd met de categorie *beetje oneerlijk voor mij*. Hierdoor ontstaat er een nieuwe schaal, waarop 0 = *eerlijk voor beiden* tot 3 = *heel erg oneerlijk voor beiden*. Een hogere score op de schaal betekent dat de verdeling van zorgtaken oneerlijker gevonden wordt.

Relatieve contributie zorgtaken van vrouwen. Er wordt gefocust op de volgende zorgtaken: luiers verschonen, kind wassen/in bad doen, kind naar bed brengen, spelletjes doen thuis/knutselen, praten met het kind over wat hem of haar bezighoudt en uitjes ondernemen met kind, zoals speeltuin, dierentuin, bioscoop, etc. Respondenten konden per genoemde zorgtaak aangeven wie deze zorgtaken vaker doet of deed: de respondent zelf of de partner. De antwoorden liggen tussen 1 = *u veel vaker dan uw partner* tot 5 = *uw partner veel vaker dan u*. Deze antwoordcategorieën worden gehercodeerd naar de percentages 0 tot 100. Dit is als volgt gedaan: 100% = *jij veel vaker dan je partner*, 75% = *jij vaker dan je partner*, 50% = *jij even vaak als je partner*, 25% = *jouw partner vaker dan jij*, 0% = *jouw partner veel vaker dan jij*. Met deze zes variabelen is er een Verkennende Factoranalyse uitgevoerd om te onderzoeken of deze variabelen samengevoegd kunnen worden tot een variabele die de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen weergeeft. Uit deze analyse blijkt dat dit mogelijk is. Om te kijken of de combinatie van deze variabelen juist is en of er misschien een zorgtaak moet worden

weggelaten, is er een Betrouwbaarheidstest uitgevoerd. Uit deze toets kwam een Cronbach's Alpha van $\alpha = .796$, deze is hoog genoeg om de variabelen samen te kunnen gebruiken. De Cronbach's Alpha werd lager wanneer er een zorgtaak werd verwijderd. De antwoorden van deze zes vragen worden samengenomen en er wordt gekeken naar het gemiddelde van de verdeling van de verschillende zorgtaken. Hierdoor ontstaat er uiteindelijk een schaal waarop 0 betekent dat vrouwen bijna geen zorgtaken doen en 100 betekent dat vrouwen bijna alle zorgtaken doen.

Relatieve contributie betaald werk van vrouwen. Eerst is er gevraagd of de respondent betaald werk verricht. Zo ja, wordt er gevraagd hoeveel uur de respondent op dit moment daadwerkelijk per week werkt. Daarnaast is er ook gevraagd of de partner betaald werk verricht en zo ja, hoeveel uur de partner op dit moment daadwerkelijk per week werkt. Vrouwen en mannen die geen betaald werk verrichten worden wel meegenomen, maar daarvoor wordt aangegeven dat ze 0 uren betaald werk verrichten. Deze variabelen worden samengevoegd en relatief gemaakt met een score van 0 tot 100 procent. Indien beiden 0 uren betaald werk verrichten, worden deze op 50 procent gecodeerd om aan te geven dat de vrouw en partner evenveel betaald werk verrichten. De variabele is relatief gemaakt door het aantal uren betaald werk dat de vrouw verricht, te delen door het totale aantal uren betaald werk van de vrouw en partner samen. Hierdoor wordt het aandeel van de vrouw in het totale aantal uren betaald werk weergegeven. Hoe hoger de score op de schaal, hoe meer de vrouw doet en dus minder beschikbaarheid van tijd heeft. Doordat de regressie coëfficiënten voor zorgtaken en betaald werk erg klein werden wanneer deze variabelen als percentages werden meegenomen in de analyses, zijn in plaats daarvan de proporties (range 0-1) berekend ($x/100$).

Genderideologie. Dit wordt gemeten aan de hand van de volgende stellingen: "Een vrouw is geschikter om kleine kinderen op te voeden dan een man", "Moeders zijn net zo verantwoordelijk als vaders voor het verdienen van een behoorlijk gezinsinkomen", "Het is voor mannen belangrijker dan voor vrouwen dat zij een baan hebben" en "Vaders zijn net zo verantwoordelijk als moeders voor de opvoeding van kinderen". De antwoorden liggen tussen 1 = *helemaal mee eens* tot 5 = *helemaal niet mee eens*. De antwoordcategorieën worden van de variabelen "Moeders zijn net zo verantwoordelijk als vaders voor het verdienen van een behoorlijk gezinsinkomen" en "Vaders zijn net zo verantwoordelijk als moeders voor de opvoeding van kinderen" gehercodeerd zodat een hogere score een meer egalitaire genderideologie aangeeft. De gemiddelde score wordt berekend voor de vier stellingen. Met deze vier variabelen is er een Verkennende Factoranalyse uitgevoerd om te onderzoeken of deze variabelen samengevoegd kunnen worden tot een variabele die de verdeling van

genderideologie weergeeft. Uit deze analyse blijkt dat dit mogelijk is. Daarnaast is er een Reliability Test gedaan waar een Chronbach's Alpha van $\alpha = .648$ uitkomt. Deze waarde ligt onder de vereiste waarde van .7. Het verwijderen van een variabele leidt niet tot een hogere Chronbach's Alpha, hierom worden wel alle vier de variabelen meegenomen.

Controle variabelen. Om te voorkomen dat het de relatie tussen de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen en de oneerlijkheidspercepties spurieus is, zijn er in de analyse controlevariabelen meegenomen. Op deze controle variabelen zal niet de focus worden gelegd, maar deze zouden wel invloed kunnen hebben op zowel de afhankelijke als de onafhankelijke variabele. Daarnaast wordt er gecontroleerd voor sociaal demografische kenmerken. Variabelen die mogelijk geassocieerd zijn met de verdeling van zorgtaken zijn: relatietype, het opleidingsniveau van de respondent en het opleidingsniveau van haar partner. De sociaal demografische kenmerken waarvoor wordt gecontroleerd zijn: leeftijd van de respondent en het aantal kinderen.

Om het relatietype dat de vrouw heeft met haar partner te meten, is de volgende vraag gesteld: "Bent u getrouwd, heeft u uw partnerschap laten registreren of woont u samen?". De antwoordcategorieën bestonden uit: (1) 'Getrouwd', (2) 'Geregistreerd partnerschap', (3) 'Samenwonend'. Doordat mensen met een geregistreerd partnerschap met kinderen sinds 2009 juridisch vergelijkbaar zijn met getrouwde ouders (ze hebben dezelfde rechten en plichten en moeten beiden een juridische procedure doorlopen om een echtscheiding te krijgen) worden de antwoordcategorieën (1) 'Getrouwd' en (2) 'Geregistreerd partnerschap' samengevoegd tot 'Gehuwd'. Hierdoor ontstaat er een dichotome variabele met (1) 'Gehuwd' en (2) 'Samenwonend'. Het opleidingsniveau van de vrouw is gemeten als hoogst afgeronde opleiding van de vrouw. De antwoordcategorieën bestonden uit: (1) 'Lagere school niet afgemaakt', (2) 'Alleen lagere school', (3) 'LBO, huishoudschool, LHNO, VMBO basis/kader', (4) 'Mavo, Ulo, Mulo, VMBO gemengd/theoretisch', (5) 'Havo, MMS', (6) 'VWO, HBS, Atheneum, Gymnasium', (7) 'MBO, KMBO (kort mbo)', (8) 'HBO, kandidaatsexamen', (9) 'Universiteit', (10) 'Postacademisch (bijv. notariaat, artsexamen, doctorstitel)'. Een hogere score op deze variabele, betekent een hoger opleidingsniveau. Het opleidingsniveau van de partner is hetzelfde geoperationaliseerd als het opleidingsniveau van de vrouw. De leeftijd van de vrouw is gemeten aan de hand van jaren. Het gaat hier om de leeftijd die zij hadden op het moment van het invullen van de vragenlijst. Hierbij betekent een hogere score een hogere leeftijd. Om te meten hoeveel kinderen de respondent heeft, is de volgende vraag gesteld: "Hoeveel kinderen heeft u met uw partner gekregen of geadopteerd?". Dit was een open vraag, waarbij de waarden lopen van 1 kind tot en met 9 kinderen.

In Tabel 1 worden de beschrijvende statistieken van de afhankelijke, onafhankelijke en controlevariabelen weergegeven.

Tabel 1. *Beschrijvende statistieken van de variabelen (N = 1163)*

<i>Variabele</i>	<i>Bereik</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>
Onerlijkheidspercepties zorgtaken	0-3	0.33	.63
Relatieve contributie zorgtaken van vrouwen	0.17-1	0.67	0.14
Relatieve contributie betaald werk van vrouwen	0-1	0.33	0.21
Genderideologie	1.5-5	3.65	.67
Leeftijd	25-57	42.04	5.87
Relatietype			
Samenwonend	0-1	0.28	-
Getrouwd of geregistreerd partnerschap	0-1	0.72	-
Hoogst afgeronde opleiding	1-10	6.82	1.89
Hoogst afgeronde opleiding partner	1-10	6.59	2.12
Aantal kinderen	1-9	2.07	.83

Bron. Nederlandse families in Nederland, 2012-2013.

Noot: De standaard deviatie is niet vermeld voor dichotome variabelen. Voor de nominale variabelen geldt dat de gemiddelden gelijk zijn aan de proporties.

3.3 Analyse strategie

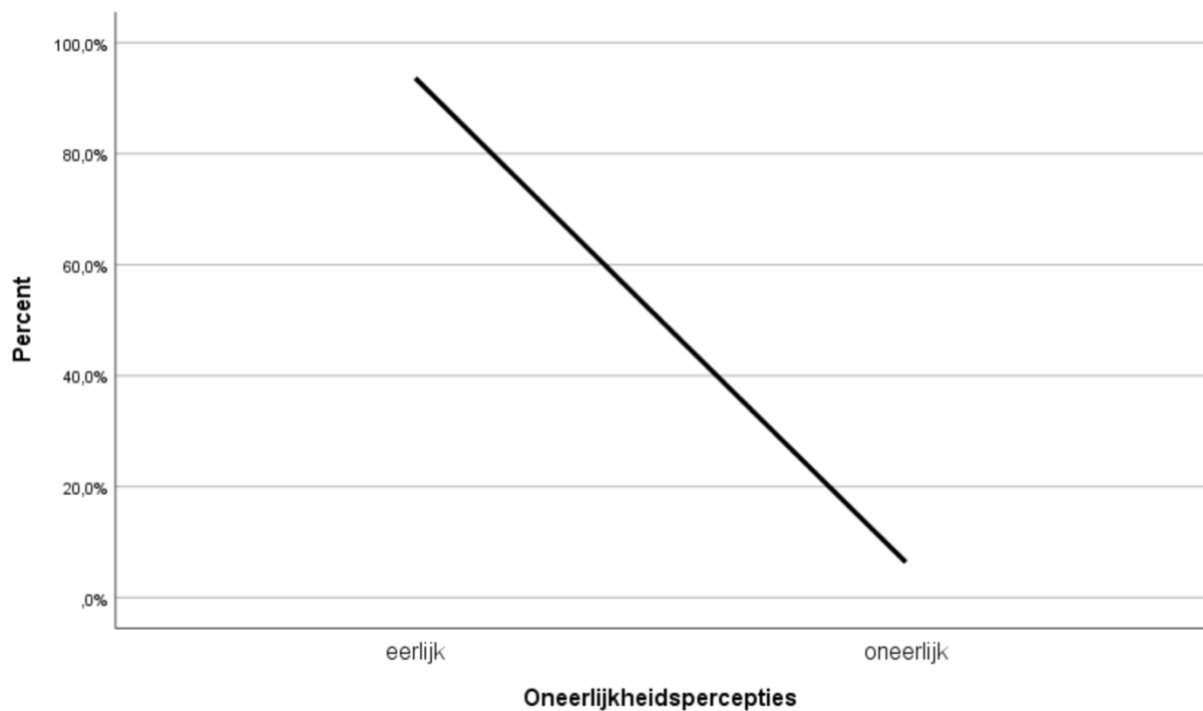
Om de hypothesen te toetsen, wordt er gebruik gemaakt van een meervoudige lineaire regressie. Middels deze meervoudige lineaire regressie, zullen er 3 modellen geschat worden. Model 1 bevat de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen, de relatieve contributie betaald werk van vrouwen, genderideologie en de controle variabelen en toetst de verwachting dat hoe meer de vrouw bijdraagt aan zorgtaken, des te sterker haar oneerlijkheidspercepties zijn. Aan de Modellen 2 en 3 zijn de interacties toegevoegd. Aan Model 2 wordt de interactie tussen beschikbaarheid van tijd en de verdeling van zorgtaken toegevoegd. Dit model toetst de verwachting dat de relatie tussen de relatieve bijdrage aan zorgtaken van vrouwen en oneerlijkheidspercepties afhangt van de relatieve bijdrage aan betaald werk van vrouwen. Aan Model 3 wordt vervolgens de interactie tussen genderideologie en de verdeling van zorgtaken toegevoegd. In dit model wordt de verwachting getoetst dat de relatie tussen de relatieve bijdrage aan zorgtaken van vrouwen en oneerlijkheidspercepties afhangt van de

genderideologie van vrouwen. Daarnaast worden er F-toetsen uitgevoerd om te kijken of de interacties variantie toevoegen aan het eerste model.

4. Resultaten

4.1 Beschrijvende resultaten

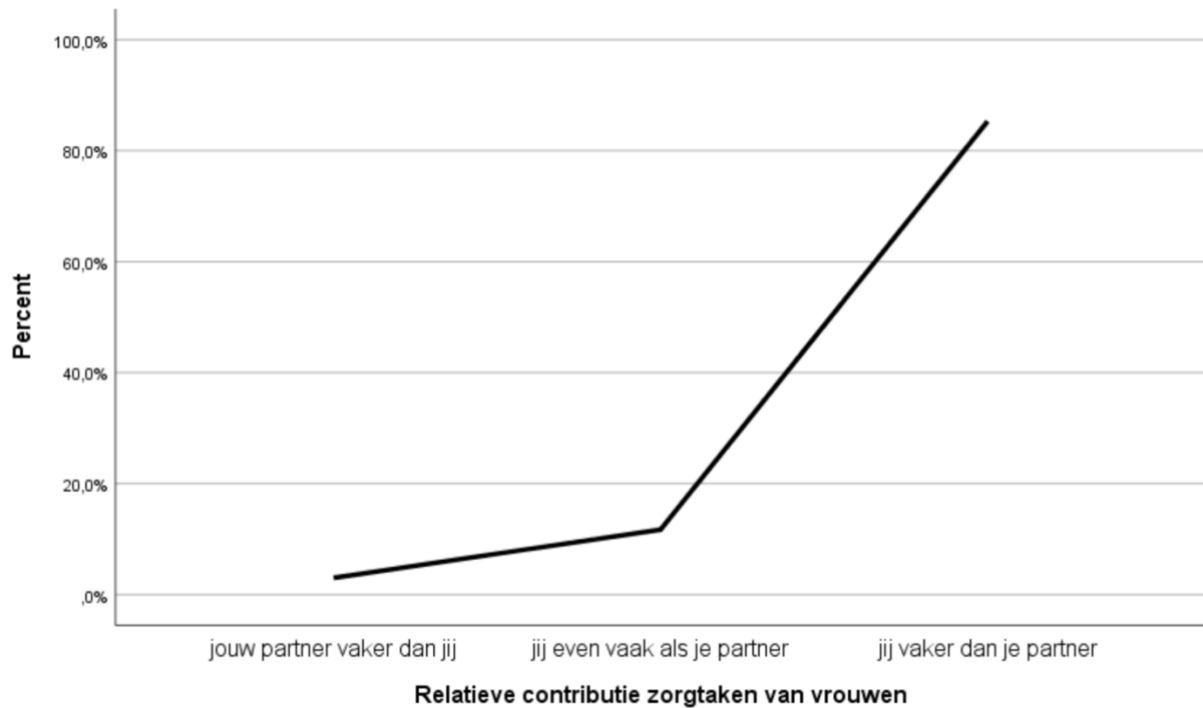
Wanneer de belangrijkste continue variabelen als discrete variabelen worden gecodeerd, kan daar extra informatie uit worden gehaald. De oneerlijkhedepercepties zijn van 0 = *eerlijk voor beiden* tot 3 = *heel erg oneerlijk voor beiden* naar 0 = *eerlijk* en 1 = *oneerlijk* gehercodeerd. De antwoordcategorieën *eerlijk voor beiden* en *beetje oneerlijk voor beiden* zijn samengevoegd tot *eerlijk*, en de antwoordcategorieën *oneerlijk voor beiden* en *heel erg oneerlijk voor beiden* zijn samengevoegd tot *oneerlijk*. Uit Figuur 1 blijkt dat veruit de meeste vrouwen de verdeling van zorgtaken als eerlijk ervaart. De modus van de oneerlijkhedepercepties is 0; 87% vindt de zorgtaken eerlijk verdeeld.

Figuur 1. Het percentage geobserveerde oneerlijkhedepercepties van vrouwen in de dataset.

De relatieve contributie zorgtaken van vrouwen is van 100% = *jij veel vaker dan je partner*, 75% = *jij vaker dan je partner*, 50% = *jij even vaak als je partner*, 25% = *jouw partner vaker dan jij*, 0% = *jouw partner veel vaker dan jij* gehercodeerd naar 0 = *jouw partner vaker dan jij*,

1 = *jij even vaak als je partner*, 2 = *jij vaker dan je partner*. Dit is gedaan door 0 tot en met 49 procent samen te voegen tot *jouw partner vaker dan jij*, 50 procent te laten staan op *jij even vaak als je partner* en 51 tot en met 100 procent samen te voegen tot *jij vaker dan je partner*. In Figuur 2 is te zien dat vrouwen in verhouding tot hun partner de meeste zorgtaken verrichten. De modus van de relatieve contributie zorgtaken is 2; 85,3% vindt dat zij meer zorgtaken verricht dan haar partner.

Figuur 2. Het percentage geobserveerde relatieve contributie aan zorgtaken van vrouwen in de dataset.

In Tabel 2 is te zien dat vrouwen in alle drie de gevallen de verdeling van zorgtaken overwegend eerlijk verdeeld vinden. Ook wanneer de vrouw in verhouding tot haar partner meer zorgtaken verricht, wordt dit als eerlijk ervaren.

Tabel 2. *Kruistabel relatieve contributie zorgtaken van vrouwen en oneerlijkheidspercepties met betrekking tot de verdeling van zorgtaken*

		Relatieve contributie zorgtaken van vrouwen			Totaal
		Jouw partner vaker dan jij	Jij even vaak als je partner	Jij vaker dan je partner	
Oneerlijkheidspercepties	Eerlijk	35	134	920	1089
	Oneerlijk	0	2	72	74
Totaal		35	136	992	1163

4.2 Regressie analyse

Zoals is af te lezen uit Tabel 3 Model 1, blijkt dat de relatieve bijdrage van vrouwen aan zorgtaken een significant positief effect heeft op oneerlijkheidspercepties met betrekking tot zorgtaken. Dit houdt in dat hoe oneerlijker de verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan de partner, des te sterker haar oneerlijkheidspercepties zijn ($b = 1.64$, $p < .001/2$). Hiermee wordt de eerste hypothese, hoe hoger het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht, des te sterker zullen haar oneerlijkheidspercepties met betrekking tot zorgtaken zijn, bevestigd.

In Model 2 is de interactie tussen de relatieve contributie betaald werk van vrouwen en de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen getoetst. De F-toets van Model 2 laat zien dat de verklaaringskracht van het model niet is verbeterd ($R^2\text{change} = .000$, $F\text{-change} = .375$, $p = .540$). Dit suggereert dat het effect van de relatieve contributie zorgtaken niet afhangt van de verdeling van de relatieve contributie betaald werk. Dit wordt verder bevestigd door een insignificante interactie tussen de relatieve contributie van betaald werk en de relatieve contributie zorgtaken. De relatieve contributie betaald werk van vrouwen (d.w.z. beschikbaarheid van tijd) heeft geen invloed op de relatie tussen de relatieve contributie zorgtaken voor vrouwen en oneerlijkheidspercepties ($b = 0.00$, $p = .540/2$). Hiermee wordt de tweede hypothese, de relatie tussen het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht en haar oneerlijkheidspercepties met betrekking tot zorgtaken is sterker naarmate het percentage betaald werk dat de vrouw relatief verricht stijgt, niet bevestigd.

In Model 3 is de interactie tussen genderideologie en de relatieve contributie van zorgtaken van vrouwen getoetst. De F-toets van dit model laat zien dat de verklaaringskracht van het model is verbeterd ($R^2\text{change} = .005$, $F\text{-change} = 6.742$, $p = .010$). Dit suggereert dat het effect van de relatieve contributie zorgtaken afhangt van genderideologie. Uit Model 3 blijkt

dat wanneer vrouwen een traditionele genderideologie hebben, het hoofdeffect van de relatieve contributie van zorgtaken niet significant is ($b = -0.03$, $p = .966/2$). Dit betekent dat voor vrouwen met een traditionele genderideologie de relatieve contributie van zorgtaken geen invloed heeft op de oneerlijkheidspercepties. Daarnaast blijkt dat de interactie tussen genderideologie en de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen significant is ($b = 0.01$, $p = .01/2$). Dit houdt in dat wanneer iemand een meer egalitaire genderideologie heeft, het effect van de relatieve contributie zorgtaken van vrouwen op oneerlijkheidspercepties toeneemt. In andere woorden: wanneer iemand een egalitaire genderideologie heeft, zal diegene een ongelijke verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan haar partner oneerlijker vinden. Als controle is in een additionele analyse de verdeling van genderideologie omgedraaid (resultaat niet in tabel). Hieruit blijkt dat wanneer vrouwen een egalitaire genderideologie hebben, het hoofdeffect van de relatieve contributie van zorgtaken wel significant en positief is ($b = 2.76$, $p < .001/2$). Hiermee wordt de derde hypothese, de relatie tussen het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht en haar oneerlijkheidspercepties met betrekking tot zorgtaken is sterker naarmate iemand een egalitaire genderideologie heeft, bevestigd.

De invloed van de controle variabelen wordt getoetst met behulp van Model 1. Wanneer er wordt gekeken naar Model 1, is te zien dat leeftijd een significant positief effect heeft op de oneerlijkheidspercepties ($b = 0.01$, $p = .05/2$). Dit houdt in dat hoe ouder de persoon is, hoe hoger de oneerlijkheidsperceptie is. De overige controlevariabelen (d.w.z. het relatietype, het opleidingsniveau van de respondent, het opleidingsniveau van de partner en het aantal kinderen) hebben geen invloed op de oneerlijkheidspercepties. Dit is in lijn met eerdere onderzoeken waarin weinig controle variabelen significant bleken te zijn (Baxter 2000; Braun et al, 2008; Kawamura & Brown, 2010).

Tabel 3. *Lineaire regressie analyses voor variabelen die de oneerlijkheidspercepties voorspellen*

Variabele	Model 1		Model 2		Model 3	
	B	S.E.	B	S.E.	B	S.E.
Relatieve contributie zorgtaken van vrouwen	1.64***	.013	1.53***	.22	-.03	.65
Relatieve contributie betaald werk van vrouwen	.21**	.09	-.02	.39	.21**	.09
Genderideologie	.02	.03	.02	.03	-.30**	.12
Leeftijd	.01*	.00	.01*	.00	.01*	.00
Relatietype (ref. Getrouwd of geregistreerd partnerschap)	.06	.04	.06	.04	.06	.04
Hoogst afgeronde opleiding	.01	.01	.01	.01	.10	.01
Hoogst afgeronde opleiding partner	.00	.01	.00	.01	.00	.01
Aantal kinderen	-.00	.02	-.00	.02	.00	.02
Relatieve contributie betaald werk van vrouwen * relatieve contributie zorgtaken van vrouwen			.00	.01		
Genderideologie * relatieve contributie zorgtaken van vrouwen					0.46**	.18
R ²	.14		.14		.14	
Constant	-1.26		-1.19		-1.12	

Bron. Nederlandse families in Nederland, 2012-2013.

Noot: Ref = referentiecategorie. *p<.05, **p<.01, ***p<.001 (eenzijdig).

5. Conclusie en discussie

In dit onderzoek is getracht antwoord te geven op de vraag wat de invloed van de verdeling van zorgtaken op de eerlijkheidspercepties is en in hoeverre deze relatie wordt beïnvloed door betaald werk en genderideologie. Dit is gedaan door middel van een multipelere regressie analyse in SPSS, met data uit de eerste wave van de Nieuwe Families in Nederland survey 2014 (NFN). Dit is relevant om te onderzoeken, omdat bestaande studies zich voornamelijk hebben gericht op de eerlijkheidspercepties met betrekking tot huishoudelijke taken (Blair & Johnson, 1992; Braun, Lewin-Epstein, Stier & Baumgärtner 2008; Coltrane 2000; Greenstein, 1996; Lavee & Katz, 2002; Lennon & Rosenfield, 1994; Öun, 2013). Ook is het interessant, omdat zorgtaken een belangrijker deel zijn gaan uitmaken van onbetaald werk (Bulanda, 2004). Daarnaast worden huishoudelijke taken als koken, de was doen en schoonmaken eerder gezien als de

‘vervelende’ taken terwijl zorgtaken als spelen met de kinderen en de kinderen meenemen naar de dierentuin eerder worden gezien als de ‘leukere’ taken (Ishii & Coltrane, 1992). De verschillende betekenis van zorgtaken kan er ook toe leiden dat zorgtaken minder sterk samenhangen met eerlijkhedsperecepties dan huishoudelijke taken.

Allereerst is gevonden dat veruit de meeste vrouwen de verdeling van zorgtaken als eerlijk ervaren terwijl vrouwen in verhouding tot hun partner de meeste zorgtaken verrichten. Dit is in lijn met eerdere onderzoeken waarin wordt gevonden dat slechts een derde van de mannen en vrouwen een ongelijke verdeling van onbetaald werk als oneerlijk ervaren voor vrouwen (DeMaris & Longmore, 1996; Lennon & Rosefield, 1994; Mikula, 1998).

Ten tweede suggereren de resultaten uit de regressie analyse dat de eerste hypothese bevestigd kan worden. Hoe oneerlijker de verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan de partner, des te sterker zijn haar oneerlijkhedsperecepties. Dit resultaat komt overeen met resultaten uit eerder onderzoek (DeMaris en Longmore, 1996). Dit is ook in lijn met de ‘Equity theory’. Personen vergelijken hun eigen investeringen en uitkomsten met die van hun partner. Wanneer de ratio ongelijk is, kan de relatie als oneerlijk worden ervaren. We zien in dit onderzoek dat vrouwen meer investeren in de relatie door meer zorgtaken op zich te nemen. Hierdoor steken zij meer tijd en energie in de relatie. De vrouwen voelen zich onder-beloond doordat zij in verhouding minder terugkrijgen uit de relatie en dit leidt tot oneerlijkhedsperecepties.

Ten derde vinden de resultaten uit de regressie analyse geen ondersteuning voor de tweede hypothese. De relatieve contributie van vrouwen in betaald werk heeft geen effect op de relatie tussen de relatieve contributie zorgtaken voor vrouwen en oneerlijkhedsperecepties. Hieruit blijkt dat vrouwen eerlijkhedsperecepties met betrekking tot de verdeling van zorgtaken niet evalueren op basis van de totale werktijd (d.w.z., zowel onbetaald als betaald werk), maar slechts op basis van de verdeling van zorgtaken. Deze bevinding leent geen steun aan het idee dat een ongelijke verdeling van de zorgtaken leidt tot oneerlijkhedsperecepties wanneer de vrouw een lage tijdsbeschikbaarheid heeft (d.w.z., is sterk betrokken op de arbeidsmarkt), wat is gesuggereerd in eerder onderzoek (Braun et al., 2008). Dit gebrek aan consistentie is mogelijk te wijten aan de variatie in operationalisatie. Een verklaring voor de afwezigheid van het positieve effect van de relatieve contributie betaald werk van vrouwen op de relatie tussen de relatieve contributie zorgtaken voor vrouwen en oneerlijkhedsperecepties zou kunnen zijn dat dit effect alleen aanwezig is wanneer het aantal uren betaald werk van de partner niet wordt meegenomen (Braun et al, 2008).

Tot slot suggereren de resultaten uit de regressie analyse dat de derde hypothese bevestigd kan worden. Wanneer iemand een egalitaire genderideologie heeft, zal diegene een ongelijke verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan haar partner ook minder eerlijk vinden. Deze verwachting is in lijn met het in de theorie besproken onderzoek van Braun en collega's (2008) waarin werd gesteld dat wanneer een vrouw een traditionele genderideologie heeft, zij een ongelijke verdeling van zorgtaken als eerlijk zal kunnen zien doordat zij van mening is dat de vrouw deze taken hoort te verrichten. Wanneer een vrouw een egalitaire genderideologie heeft, zal zij een ongelijke verdeling van zorgtaken eerder zien als oneerlijk. Egalitaire genderrol overtuigingen geloven in een gelijk belang van de loopbaan van beide partners.

Dit onderzoek telt enkele tekortkomingen. Ten eerste waren een aantal groepen ondervertegenwoordigd in het sample vergeleken met de totale onderzoekspopulatie, waaronder ouders met zeer jonge kinderen (jongste kind over de 4). Ouders met jonge kinderen zullen over het algemeen meer oneerlijkheid ervaren doordat zij meer te maken hebben met de 'vervelendere zorgtaken', deze taken worden meer gezien als verplichting (Musick, Meier & Flood, 2013; Offer, 2014). Doordat deze groep ondervertegenwoordigd is in het sample, kan dit betekenen dat er een onderschatting van de effecten heeft plaatsgevonden. Ten tweede is in dit onderzoek de verdeling van zorgtaken gemeten aan de hand van subjectieve schattingen vanuit het perspectief van de vrouw. De vrouw heeft in de survey zelf de verdeling van zorgtaken aangegeven. Hierdoor kan er niet worden uitgesloten dat vrouwen die de verdeling van zorgtaken als oneerlijk ervaren, hun schatting voor de verdeling van zorgtaken van hun partner enigszins naar beneden hebben bijgesteld. In vervolg onderzoek zou dit voorkomen kunnen worden door gebruik te maken van de dagboekmethode. Door gebruik te maken van de dagboekmethode wordt de verdeling van zorgtaken gemeten aan de hand van een objectieve meting van de uren die de vrouw en partner beiden besteden aan zorgtaken. Ten derde zijn de hier beschouwde verklarende variabelen niet de enige die in deze context relevant zijn. Zo stellen Braun en collega's (2008) dat 'afhankelijkheid van hulpbronnen' ook een legitimerend principe is dat de eerlijkhedsperecepties met betrekking tot de ongelijke verdeling van huishoudelijke taken vormgeeft. Dit principe was niet meetbaar in dit onderzoek door de afwezigheid van een goede meting, zoals het inkomen van de vrouw en haar partner, in de NFN data. Een aanbeveling voor vervolg onderzoek is om dit principe mee te nemen.

Dit onderzoek draagt bij aan het vormen van een beter beeld van de eerlijkhedsperecepties met betrekking tot de verdeling van zorgtaken aangezien eerder onderzoek zich voornamelijk heeft gericht op de eerlijkhedsperecepties met betrekking tot

verdeling van huishoudelijke taken. Daarnaast heeft dit onderzoek inzicht gegeven in hoeverre deze relatie wordt beïnvloed door de beschikbaarheid van tijd en genderideologie. Het is gebleken dat veruit de meeste vrouwen de verdeling van zorgtaken als eerlijk ervaren terwijl vrouwen in verhouding tot hun partner de meeste zorgtaken verrichten. Ook is er gebleken dat hoe hoger het percentage zorgtaken dat de vrouw verricht, des te sterker zijn haar oneerlijksheidspercepties met betrekking tot zorgtaken. Daarnaast blijkt dat wanneer iemand een egalitaire genderideologie heeft, diegene een ongelijke verdeling van zorgtaken waarin de vrouw meer doet dan haar partner ook minder eerlijk zal vinden.

Referenties

- Adams, J. S. (1963). Towards an understanding of inequity. *The Journal of Abnormal and Social Psychology*, 67(5), 422.
- Aassve, A., Fuochi, G., Mencarini, L., & Mendola, D. (2015). What is your couple type? Gender ideology, housework-sharing, and babies. *Demographic Research*, 32, 835-858.
- Baxter, J. (2000). The joys and justice of housework. *Sociology*, 34(4), 609-631.
- Bianchi, S. M., Milkie, M. A., Sayer, L. C., & Robinson, J. P. (2000). Is anyone doing the housework? Trends in the gender division of household labor. *Social forces*, 79(1), 191-228.
- Blair, S. L., & Johnson, M. P. (1992). Wives' perceptions of the fairness of the division of household labor: The intersection of housework and ideology. *Journal of Marriage and the Family*, 570-581.
- Blair, S. L., & Lichter, D. T. (1991). Measuring the division of household labor: Gender segregation of housework among American couples. *Journal of family issues*, 12(1), 91-113.
- Braun, M., Lewin-Epstein, N., Stier, H., & Baumgärtner, M. K. (2008). Perceived equity in the gendered division of household labor. *Journal of Marriage and Family*, 70(5), 1145-1156.
- Bulanda, R. E. (2004). Paternal involvement with children: The influence of gender ideologies. *Journal of Marriage and Family*, 66(1), 40-45.
- Centraal Bureau voor de Statistiek, 2019. *Verschil arbeidsdeelname mannen en vrouwen weer kleiner*. Geraadpleegd op <https://www.cbs.nl/nl-nl/nieuws/2019/03/verschil-arbeidsdeelname-mannen-en-vrouwen-weer-kleiner>
- Coltrane, S. (2000). Research on household labor: Modeling and measuring the social embeddedness of routine family work. *Journal of Marriage and family*, 62(4), 1208-1233.
- Craig, L. (2006). Does father care mean fathers share? A comparison of how mothers and fathers in intact families spend time with children. *Gender & society*, 20(2), 259-281.
- Crosby, F. (1976). A model of egoistical relative deprivation. *Psychological review*, 83(2), 85.
- DeMaris, A., & Longmore, M. A. (1996). Ideology, power, and equity: Testing competing explanations for the perception of fairness in household labor. *Social Forces*, 74(3), 1043-1071.

- Evertsson, M. (2014). Gender ideology and the sharing of housework and child care in Sweden. *Journal of Family Issues*, 35(7), 927-949.
- Gough, M., & Killewald, A. (2010). Gender, job loss, and housework: The time availability hypothesis revisited. *Ann Arbor, Population Studies Center*.
- Greenstein, T. N. (1996). Gender ideology and perceptions of the fairness of the division of household labor: Effects on marital quality. *Social forces*, 74(3), 1029-1042.
- Hatfield, E., & Traupmann, J. (1981). Intimate relationships: A perspective from equity theory. *Personal relationships*, 1, 165-178.
- Ishii-Kuntz, M., & Coltrane, S. (1992). Predicting the sharing of household labor: Are parenting and housework distinct?. *Sociological Perspectives*, 35(4), 629-647.
- Jürges, H. (2006). Gender ideology, division of housework, and the geographic mobility of families. *Review of Economics of the Household*, 4(4), 299-323.
- Kawamura, S., & Brown, S. L. (2010). Mattering and wives' perceived fairness of the division of household labor. *Social Science Research*, 39(6), 976-986.
- Kessler, R. C., & McRae Jr, J. A. (1982). The effect of wives' employment on the mental health of married men and women. *American Sociological Review*, 216-227.
- Lavee, Y., & Katz, R. (2002). Division of labor, perceived fairness, and marital quality: The effect of gender ideology. *Journal of Marriage and Family*, 64(1), 27-39.
- Lennon, M. C., & Rosenfield, S. (1994). Relative fairness and the division of housework: The importance of options. *American journal of Sociology*, 100(2), 506-531.
- Mikula, G. (1998). Division of household labor and perceived justice: A growing field of research. *Social Justice Research*, 11(3), 215-241.
- Musick, K., Meier, A., & Flood, S. (2013). Mother's time with children and subjective wellbeing. *New Orleans, Louisiana: Presented at the Population Association of America*.
- Nitsche, N., & Grunow, D. (2016). Housework over the course of relationships: Gender ideology, resources, and the division of housework from a growth curve perspective. *Advances in Life Course Research*, 29, 80-94.
- Offer, S. (2014). Time with children and employed parents' emotional well-being. *Social science research*, 47, 192-203.
- Öun, I. (2013). Is it fair to share? Perceptions of fairness in the division of housework among couples in 22 countries. *Social Justice Research*, 26(4), 400-421.
- Perales, F., Baxter, J., & Tai, T. O. (2015). Gender, justice and work: A distributive approach to perceptions of housework fairness. *Social science research*, 51, 51-63.

- Poortman, A. R., & Van Der Lippe, T. (2009). Attitudes toward housework and child care and the gendered division of labor. *Journal of Marriage and Family*, 71(3), 526-541.
- Poortman, A., Van der Lippe, T. & Boele-Woelki, K. (2014). *Codebook of the survey New Families in the Netherlands (NFN). First wave*. Utrecht: Utrecht University.
- Ross, C. E., Mirowsky, J., & Huber, J. (1983). Dividing work, sharing work, and in-between: Marriage patterns and depression. *American sociological review*, 809-823.
- South, S. J., & Spitze, G. (1994). Housework in marital and nonmarital households. *American Sociological Review*, 327-347.
- Van Eldijk, H. (2010). Parttimewerk en gender in Europa. Nog steeds divers?. *Tijdschrift voor Genderstudies*, 13(4).
- Van Putten, A. E., Dykstra, P. A., & Schippers, J. J. (2008). Just like mom? The intergenerational reproduction of women's paid work. *European Sociological Review*, 24(4), 435-449.